

Tu știi să taci ca nimeni altul

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Vor mai veni și zile însorite,
Când inima la fel o să ne bată,
Zăpezile le vom uita, iubite,
Pe gura mea peceți de ciocolată

Te-or îmbia să guști încet păcatul,
Tentația-i meniul cald al serii,
În ochii mei strălucitor agatul
Te va-nvața rigorile plăcerii

Și vei râvni deliciul să-ți pătrundă
Cât mai adânc în sânge... Azi tăcerea
E-un cerc de foc, seismică secundă,
Prin care curge laptele și mierea.

- Sunt sigur că vor fi nenumărate
Zile-nsorite, straietele de lână
Le-om atârna-n cuier și de se poate
Voi țese borangicul verii până

Ce sobele și-or spulbera cenușa
În nostalgia timpului. Spre iarnă
Zăpezile ne vor închide ușa
Și luna o să cadă prin lucarnă.

Să te străbat, iubito, cu plăcere
Ca pe-o cărare-ngustă, 'nzăpezită,
Tăcut să gust din fagurii cu miere
Ce ard pe sânii tăi ca o ispită.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș